

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΤΕΤΑΡΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἐθνικὴ ἑορτή).

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἔσπραι καὶ

Ἦσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἔσπρια, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεισιν» δῖς, τὸ μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει ψυχῆς», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκί» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Τίτε, θεόφρον πατὴρ ἡμῶν» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρικὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν·

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β΄ χορός· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεΐνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεύς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερράγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνητο, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἄλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ

δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἰκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσία καὶ ὄμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδιώξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορός: «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἱερεὺς: «Δὶ εὐχῶν».

2. ΠΕΜΠΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Τίτου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Νικήτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου, Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἔσπερα καὶ

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 8) τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν» δῖς, τὸ μαρτυρικόν: «Μάρτυρες Κυρίου» καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν».

Δόξα: «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου».

Καὶ νῦν: «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκειμένα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑ σ π ἔ ρ α ς . Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ τῶν εἰρμῶν

καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμός· «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρὰ» (ζήτει εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, Γεωργίου ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ περιλαμβανομένης, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ προῦ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Εἰς τὸ β' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», εἰς δὲ τὸ γ', τὸ κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρὰ». Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ἢ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὕρθρος

Ἀπολυτίκιον. «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἢ μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα· «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εὐθὺς τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα· «Συμπαρέστησαν Χριστῷ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον· «Προγινώσκων τὰ πάντα».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι. «Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Κυρίως Θεοτόκον».

Ἑξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρὶς μετὰ τοῦ «Ἰψοῦ-
τε Κύριον» καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ»
δις καὶ· «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 8 ἰδιόμελα· «Ἀνάστασις καὶ ζωή».

Δόξα· «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος, τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «Βασιλείαν ἀσάλευτον παρα-
λαμβάνοντες».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Τὴν ἀγνὴν
ἐνδόξως τιμήσωμεν».

Κοινωνικόν· «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.
Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον, μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, παραλείπεται
ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς».

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς
Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Κλαυδίου, Διο-
δώρου Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος
μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα· «*Σήμερον ἡ χάρις*» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Ἀπολυτίκια· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐπὶ πῶλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Συνταφέντες σοι*», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Μετὰ κλάδων νοητῶς*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Τεταρταῖον Λάζαρον*». Μετὰ τὴν β'· «*Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστέ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Αἰνέσατε συμφώνως*». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον· «*Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«*Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ*».

Εὐαγγέλιον· «*Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης).

Τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα·

«Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἡ χάρις».

Κανών, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον».

Ἄφ' ς' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «ᾠφθησαν αἱ πηγαί».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».

Ἐξαποστειλάριον, τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρις μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν βαΐων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἡ ἀπὸ τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῆ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Περίεσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς».

Στίχ. «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς».

Στίχ. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς».

Στίχ. «Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».
«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».
«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».
«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰσοδικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύ-
ριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου
καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια. «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον. «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Τὸ τρισάγιον.

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»
(Φιλιπ. δ΄ 4-9).

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα»
(Ἰωάν. ιβ΄ 1-18).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».

Κοινωνικόν· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Σημείωσις. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, εἴθισται νὰ γίνηται λιτανεία περὶ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἑξαπτερυγῶν, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν ψαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρατούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαΐοφόρου καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων. Εἶτα, ψαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετὰ τὸ

«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» γίνεται ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῶν Βαΐων, ὡς ἐξῆς·

Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» εἰς 6. **Δόξα·** «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου». **Καὶ νῦν·** «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. **Ἀπόστιχα,** τὰ 3 ἰδιόμελα· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων». **Καὶ νῦν·** «Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν». Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ὁ τριῶδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδην, λέγεται καὶ ὁ εἰρμός·

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Εἶτα, τὸ τρισάγιον καί, ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς. **Ἀπόλυσις·** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτικίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

6. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς, Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυρίου τοῦ ἐν Μάκρῃ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, φάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης, τὸ τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τοὺς βασιλικοὺς ψαλμοὺς· «*Ἐπακούσαι σου*», καθ' οὓς ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. (Τοῦτο ποιεῖ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, ἕως καὶ τῆς Μ. Πέμπτης). Εἶτα πάλιν τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Μετὰ τὰ εἰρηνικά, φάλλεται τὸ «*Ἀλληλούϊα*» (γ') τετράκις (δις ἀργῶς καὶ δις συντόμως) εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου*» κ.λπ.

Τροπάριον· «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» τρίς (δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται οὕτω· «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*», τὸ τέλος τοῦ β'· «*πρεσβείαις τοῦ (ἁγίου τοῦ ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς*», καὶ τοῦ γ'· «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

Καθίσματα, τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον· «*Ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν*».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἑξαποστειλάριον· «*Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω*» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 2 ἰδιόμελα· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*» δις καί· «*Φθάσαντες πιστοὶ*» δις.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος*».

Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον*», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου» καὶ· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὔαν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρῃ πρωῖ, ὼραι (λιταὶ)

Ἄντι τῶν τροπαρίων ἐκάστης ὥρας, Δόξα· «Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὼρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος». Εἶτα τελεῖται.

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 6) τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους».

Καθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρῃ ἐσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, φάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ὁ εἰρμός· «Τὸν προδηλωθέντα». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

7. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Τρίτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι τοῦ τροπαρίου· «Ἴδου ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα, τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον· «Συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ

Διώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἑκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 2 ἰδιόμελα· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» δις καί· «Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία» δις.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Δεῦτε πιστοί», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὄραν, ψυχῇ, τοῦ τέλους», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ πρωῒ, Ὑμνοὶ (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, ἀλλὰ, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὄραν, ψυχῇ, τοῦ τέλους», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 6) τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ ἀ' χορός), μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμός· «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφραγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

8. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ο' ἀποστόλων.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι τοῦ τροπαρίου· «Ἰδοὺ ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα, τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον· «Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλεται τὸ

Τριώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου υἱόν».

Δόξα· «Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε».

Καὶ νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου», «Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμέρων» καί, «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἵπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὁρθρω τῆς Μεγάλης Δευτέρας.

Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωῖ, Ὑραι (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, ἀλλὰ, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἵπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια, (εἰς στίχους 10) τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικά) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Μικρὸν Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, λέγεται καὶ ὁ εἰρμός·

«Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μεγάλης Πέμπτης· «Τὸν ἄρτον λαβὼν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθετοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

9. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος, τοῦ μυστικοῦ δείπνου, τῆς ὑπερφυοῦς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς, Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐψυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἀποδείπνου, εἴθισται νὰ τελῆται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου. Μετ' αὐτὸ δὲ φάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Πέμπτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλης Δευτέρας. Μετὰ τὸ «Ἀλληλουῖα» τὸ Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» τρίς. Εὐθὺς τὸ **Εὐαγγέλιον**· «Ἦγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ **Κανὼν**, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλονται τὰ καθίσματα· «Ὁ λίμνας καὶ πηγάς». Δόξα· «Ταπεινούμενος δι' εὐσπλαγχνίαν». Καὶ νῦν· «Συνεσθίων, Δέσποτα».

Ἄφ' ς' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς.

Αἵνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Συντρέχει λοιπόν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁν ἐκήρυξεν ἀμνόν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Ὁ τρόπος σου δολιότητος».

Καὶ νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε».

Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» ἅπαξ.

Εἶτα, χῦμα τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους», ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὧν εὐλογητός. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Σημείωσις. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προθέσεως, ἐξάγεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας καὶ δεύτερος ἀμνός.

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Συντρέχει λοιπὸν» (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Γέννημα ἐχιδνῶν».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹⁰. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εἶτα, ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος, τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου».

Εὐαγγέλιον, τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας».

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ χερουβικῶ· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικῶ». Μετὰ τὴν φράσιν· «οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν

10. Ὁ ἱερεύς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Ἄλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Ὅπισθάμβωνος εὐχὴ· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα».

10. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Γρηγορίου τοῦ Ἐπατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἱερομάρτυρος.

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν)

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι καὶ τοῦ «Ἀλληλουῖα». Εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὸ

Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρίς.

Εὐθύς ἀναγινώσκεται τὸ **Α' Εὐαγγέλιον** (τῆς Διαθήκης). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ (καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου, πλὴν τοῦ ιβ'), ψάλλεται τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι».

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ α', β' καὶ γ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Β' Εὐαγγέλιον**.

Ἀκολουθῶς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ δ', ε' καὶ ς' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Γ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀμέσως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ζ', η' καὶ θ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Δ' Εὐαγγέλιον**.

Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ι', ια' καὶ ιβ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ε' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ιγ' καὶ ιδ' ἀντίφωνον.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ α' τροπάριον τοῦ ιε' ἀντιφώνου· «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον λέ-

γει τρίς). Τὸ αὐτὸ τροπάριον ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ὁμῶς ναοὺς γίνεται ἡ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον φαλμωδία τούτου). Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ ιε' ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα· «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ς' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλονται οἱ **Μακαρισμοὶ** καὶ τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου*» τρίς μετὰ τοῦ στίχου καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ζ' Εὐαγγέλιον**.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ **Η' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριῶδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ **Μηναίου** καὶ τοῦ **Τριωδίου**.

Ἐξαποστειλάριον· «*Τὸν ληστὴν αὐθήμερόν*» τρίς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Θ' Εὐαγγέλιον**.

Αἶνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Δύο καὶ πονηρὰ*» εἰς 4.

Δόξα· «*Ἐξέδυσάν με τὰ ἰμάτιά μου*».

Καὶ νῦν· «*Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ι' Εὐαγγέλιον**.

Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ΙΑ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀπόστιχα, τὰ 4 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἡ κτίσις*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «*Κύριε, ἀναβαίνοντός σου*».

Καὶ νῦν· «*Ἦδη βᾶπτεται κάλαμος*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ΙΒ' Εὐαγγέλιον** ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἄμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α΄ χορὸς· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» τρίς.

Εἶτα, ἡ ἔκτενης καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεγάλαι Ὠραι

Ὠρα Α'. Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητός ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς·

«Ὅτι σοῦ ἐστίν». Ὁ ἀναγνώστης: «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλουΐα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα: «Σταυρωθέντος σου, Χριστέ». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ φάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως:

Ὁ α' χορός: τὸ α' ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα», ἄνευ στίχου.

Ὁ β' χορός: τὸν στίχον· «Ἴνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καὶ τὸ β' ἰδιόμελον· «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν».

Ὁ α' χορός: «Δόξα».

Ὁ β' χορός: «Καὶ νῦν».

Ὁ α' χορός: τὸ γ' ἰδιόμελον· «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις».

Ψάλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὁρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὁρα Γ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα· «Κύριε, κατέκρινάν σε». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ», ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὁρα ς'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν». Καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α'

ᾠρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*», ἐπισυνάπτεται ἡ ᾠρα Θ'. «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν*» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα. Δόξα· «*Βλέπων ὁ ληστής*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «*Θάμβος ἦν κατιδεῖν*». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «*Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «*Ὅτε σε σταυρῶ προσήλωσαν*», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*» λέγει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα*». Ὁ β'· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς*» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' ᾠρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*». «*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων*» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀποκαθηλώσεως)

Ὁ ἱερεύς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 5 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἡ κτίσις ἠλλοιοῦτο*» εἰς 6.

Δόξα· «*ὦ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ*».

Καὶ νῦν· «*Φοβερὸν καὶ παράδοξον*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον·

«*Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Εἶτα, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ὁ

Ἀπόστολος· «*Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ*».

Εὐαγγέλιον· «*Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς*».

Ἐπὶ τὸν ἱερέα, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «*Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος*», εἷς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθηλώσιν. Εἰς τὸ «*Λαβὼν τὸ σῶμα*», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ

Ἐσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἄ χορός· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἐκ τῆς βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ ἄρχονται ψάλλειν τὰ ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, καί, κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν φαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον), αἶροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον. Εἶτα ἀποθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ κουβούκλιον, ραίνουσι δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτικά: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί».

Ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

11. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀντίπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀντίπα εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας,

Ὁρθρος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος)

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις».

Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρᾷ». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας». Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ

Κανών, μετὰ τῶν εἰρωμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἄφ' ε' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος φάλλων τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ» καὶ θυμῶν τὸν Ἐπιτάφιον. Ἀκολουθῶς ἴσταται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου φάλλει μετὰ τῶν χορῶν εἰς στάσεις τρεῖς τὰ Ἐγκώμια.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ β' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς β' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ γ' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ ἐγκώμιον τῆς γ' στάσεως· «Ἐρῶραναι τὸν τάφον», τὸ ὁποῖον φάλλεται τρεῖς, ὁ ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

Μετὰ τὰ Ἐγκώμια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ εὐθὺς φάλλονται ἀργῶς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, μεθ' ἃ καὶ πάλιν μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλάριον· τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρεῖς, μετὰ τοῦ· «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον συνέχει τάφος».

Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», γίνεται ἡ ἔξοδος

καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου¹¹.

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» καί· «Ὁ εὐσχήμων». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εὐθύς, ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλόγητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ προῦ,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, (εἰς στίχους 8) τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀΐχου· «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· «Σήμερον ὁ ἄδης στένων βοᾷ» εἰς 4.

Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς».

Καὶ νῦν, τὸ ἀΐ θεοτοκίον τοῦ ἀΐχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹². «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν». Εὐθύς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α΄ ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός».

Δ΄ ἀνάγνωσμα· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου».

ΙΕ΄ ἀνάγνωσμα· «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου».

11. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ὑπὸ τινῶν τὸ ἰδιόμελον· «Τὸν ἥλιον κρύψαντα».

12. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Μετά τὰ ἀναγνώσματα, ἀρχομένου τοῦ ἀ΄ χοροῦ, ψάλλεται ὁ ὕμνος τῶν τριῶν Παίδων· «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». Εἰς ἕκαστον στίχον τοῦ ὕμνου, οἱ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ τὸ «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε».

Εἶτα ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ» καὶ ψάλλεται Ἄντι τοῦ τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος, τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν» (Ρωμ. ζ΄ 3-11).

Μετά τὸ πέρασ τοῦ Ἀποστόλου, ὁ ἱερεύς, ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης, περιέρχεται ὄλον τὸν ναὸν ψάλλων εἰς ἦχον βαρύν, ἀντι τοῦ «Ἀλληλούϊα», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός», τό ὅποιον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ» (Ματθ. κη΄ 1-20).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ χειρουβικοῦ· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία». Μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β΄ χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Τὰ πολυόμματα Χερουβίμ». Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Μετά τὴν θείαν κοινωνίαν, λέγεται τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. β΄.

«Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχῆ· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀνασταὰς ἐκ νεκρῶν».

12. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ ζωφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου, ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σ α β β ά τ ω έ σ π έ ρ α ς . Π ε ρ ι τ ῆ ν 11 η ν μ . μ . , ἄ ρ χ ε τ α ι ἡ Π α ν ν υ χ ῖ ς τ ο ὺ Π ά σ χ α .

Ὁ ἱ ε ρ ε ὺ ς : « Εὐλόγητὸς ὁ Θεός », « Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι », « Βασιλεῦ οὐράνιε » καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ « Κύριε, ἐλέησον » (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· « Δεῦτε προσκυνήσωμεν », ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ κανὼν· « Κύματι θαλάσσης », μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· « Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἄ π ὸ γ' ᾠ δ ῆ ς , ἄ ν ε υ σ υ ν α π τ ῆ ς , τ ὸ κ ά θ ἰ σ ἰ μ α : « Τ ὸ ν τ ά φ ο ν σ ο υ , Σ ω τ ῆ ρ » ἄ π α ξ .

Ἄ φ' ς' ᾠ δ ῆ ς , ἄ ν ε υ σ υ ν α π τ ῆ ς τ ὸ κ ο ν τ ά κ ἰ ο ν καὶ ὁ οἶκος.

Μ ε τ ά τ ῆ ν θ' ᾠ δ ῆ ν , ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· « Ὅτε κατῆλθες ». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ· « Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός », μετ' ἐκφωνήσεως· « Ὅτι ἐλεήμων » καὶ ἡ ἀπόλυσις· « Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Μετὰ ταῦτα, ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμᾶς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ « Δεῦτε λάβετε φῶς », ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηρον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερούγων καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλων τὸ « Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ », ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· « Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς » καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· « Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ », καὶ ψάλλεται τὸ « Χριστὸς ἀνέστη » τρίς, ἄπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν συντόμως, τοῦ ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς 4

στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός», καθὼς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Ἀκολουθῶς φάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τῆς φράσεως· «θάνατον πατήσας», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορός.

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι», ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ φάλλεται ὁ

Κανὼν, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, φάλλεται καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ ἀκολουθῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὴν *α'* ᾠδὴν· «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

Εἰς τὴν *γ'* ᾠδὴν· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ φάλλεται ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον».

Εἰς τὴν *δ'* ᾠδὴν· «Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Εἰς τὴν *ε'* ᾠδὴν· «Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται».

Εἰς τὴν *ς'* ᾠδὴν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Καὶ φάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἀμέσως τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρίς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» τρίς.

Εἰς τὴν *ζ'* ᾠδὴν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου».

Εἰς τὴν *η'* ᾠδὴν· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα». Ὁ διάκονος· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα».

Καὶ φάλλεται ἡ *θ'* ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἀκολουθῶς·

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα
καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον
ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

«Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα,
ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«ὦ θείας! ὦ φίλης!».

«Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».
«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

«Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».
«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

«Καὶ νῦν· Χαίρε, Παρθένε, χαίρε· χαίρε, εὐλογημένη·
χαίρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».
«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε, χαίρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ, χαίρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φω-
τίζου, φωτίζου».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, ἢ συναπτῇ
καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἑξαποστειλάριον· «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

Αἶνοι, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἡχου· «Ἵμνουμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4
στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ψάλλεται
τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ· «Ἡ τοῦ στόματός σου»¹³.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία», ψάλλεται δεκάκις τὸ «Χριστὸς
Ἀνέστη», ὡς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου καὶ εἶτα τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα, τοῦ Πάσχα·

13. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λόγου
τούτου, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Αἰ-
τία τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἢ πρὸ τῆς κοινωνίας ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας
ὑπῆρξε, πιθανώτατα, ἡ βραδύτης τῆς προσελεύσεως τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν ναόν,
εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀκολουθία τοῦ Πάσχα ἐτελεῖτο κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς
ῥάρας τῆς Κυριακῆς, ὥστε οἱ προσερχόμενοι νὰ μὴ στεροῦνται τῆς ἀκροάσεως τοῦ
ῥωραιοτάτου τούτου Λόγου.

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐΐπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι
τὸ σωτήριόν σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰσοδικόν· «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι· Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν εἴσοδον· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν
ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην» (Πράξ. α' 1-8).

Εὐαγγέλιον· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωάν. α' 1-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτί-
ζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς εἰς ἤχον β').

Ἀπόλυσις, γίνεται διαλογικῆ ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». «Εὐλογία Κυρίου». «Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ..., ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν· «Χριστὸς ἀνέστη» (μόνον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα

Ὁ ἱερεύς· «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει».

Ὁ λαός· «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ὁ ἱερεύς· «Χριστὸς ἀνέστη ἐν νεκρῶν» (ὅλον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέ-
γέλια Α' ἐβδ. Ἰωάννου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Γεωργί-
ου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι. Ἦχος β'.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύ-
πρια Μηναῖα.

Ἡ Θ' Ὁρα τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τῶν Ὁρῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα (ἅπαντα λέγονται χῦμα):

«*Εὐλόγητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'), «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» (γ'), «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*», «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*», «*Ἐν τάφῳ σωματικῶς*». Δόξα: «*Ὡς ζωηφόρος*». Καὶ νῦν: «*Τὸ τοῦ Ὑψίστου*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν: «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», «*Δι' εὐχῶν*».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς καὶ εἶτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως:

Ὁ ἀναγνώστης: «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'). «*Δόξα, καὶ νῦν*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'), «*Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», ἐπισφραγίζων διὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*».

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή: «*Εὐλόγητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ*» (ζῆτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ Πεντηκοστάριον).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας, Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

Εἶτα λέγονται τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῶν κεκραγαρίων εἰς ἦχον β', ἄνευ τῆς στιχολογίας «*Θοῦ Κύριε*».

Ἑσπέρια, τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου: «*Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα*».

Δόξα: «*Τὸν σωτήριον ὕμνον*».

Καὶ νῦν: «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον: «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀμέσως: «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ

Εὐαγγέλιον: «*Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*».

Εἶτα, ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τούτων, λιτανεύομεν περίξ τοῦ ναοῦ. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ, ἀσπαζόμεθα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» καὶ τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα

(ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως)

Ἀναγινωσκομένης τῆς Θ' τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, πλήρως ἐνδεδυμένων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ', τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ μικρὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑξαπτερυγῶν, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηδόν, κρατούντων ἀνημμένας λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτοὺς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ οὕτως ἄρχεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «*Ὅτι πρέπει σοι*» καὶ ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτοὺς καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «*Φῶς ἰλαρὸν*» ἐκ τοῦ θρόνου, συμφαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Τίς Θεὸς μέγας*». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος

εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθούντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς καθέδρας ἀναγινώσκει ἑλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ «*Ἡ ἀνάστασίς σου*», ὁ κλῆρος ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἴσταται στοιχηδὸν εἰς τὸν σωλέαν. Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ψάλλει τὸ «*Πάσχα ἱερὸν*», συμφαλλόντων τῶν ἱερέων. Ψάλλομένων τῶν ὑπολοίπων ἀποστίχων, ἡ ὄλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειράν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ συνοδικῷ μετὰ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Τῆ Δευτέρα πρωΐ, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καί, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν ζ' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» τρὶς κτλ. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ β' ἤχου· «*Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρὶς καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Ψάλλονται ἅπαντα ὡς καὶ ἐχθές, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ (διότι δὲν λέγεται Εὐαγγέλιον), καὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* δι' ἐκάστην ἡμέραν ὀριζόμενα προκείμενα.

14. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων. Ἦχος γ'.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἦχος δ'.

16. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Ἦχος πλ. α'.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, Συμεῶν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ. Ἦχος πλ. β'.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ) παρὰ τὸ χωρίον Κελλάκι Λεμεσοῦ καὶ Παναγίας Ἀμιροῦς παρὰ τὸ χωρίον Ἄψιου Λεμεσοῦ.

Ἑσπερινὸς

«Δόξα τῇ ἀγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 6 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς:

«Ἐένα καὶ παράδοξα» εἰς 4.

Δόξα: «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Πηγῆ».

Καὶ νῦν: «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ πληρωτικά, γίνεται ἡ μνημονευθεῖσα λιτανεία, φαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον· «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτῆρ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγῆ», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα: «Σαλπίσωμεν, φιλέορτοι, ἐν ὕμνοις».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς·

Ἦχος α΄.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους, ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Καὶ εὐθὺς πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἦθος

«Δόξα τῇ ἀγία» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐπτάκις (τρὶς ἄνευ στίχων καὶ τετράκις μετὰ τῶν στίχων). Δόξα· «Χριστὸς ἀνέστη». Καὶ νῦν· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικὰ καὶ οἱ

Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κάθισμα τῆς Θεοτόκου· «Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηράν».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εὐθὺς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» τρίς καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν δύο τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῆς Θεοτόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς».

Αἶνοι, τα 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ἵδωρ τὸ τῆς Πηγῆς», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος».

Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά· Ἄντιφωνά καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εἴσοδον· «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος, τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον».

Εὐαγγέλιον, τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ».

Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου ὀσίου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Ἦχος πλ. δ'.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.

Ἑωθινὸν Α΄

Σημεῖωσις. Ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα

Ἑσπερινός

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»¹⁴. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια, τὰ 6 ἰδιόμελα· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Δόξα, καὶ νῦν· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών».

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Δόξα, καὶ νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρὸς» κτλ.

Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» τρις.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀνασταῆς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρις χῦμα) καὶ εὐθὺς (ἄνευ τοῦ «Βασιλεῦ οὐράνιε»)· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάτερ ἡμῶν», «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ

14. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ψάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὰς Ὁρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἢ τρισάγιον ἢ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Τὸ μὲν τρισάγιον καὶ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως, τὸ δὲ «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς» κ.λπ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Τὰ εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται.

Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Εὐαγγέλιον, τὸ Α' ἑωθινὸν καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ.

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν' φαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα· «Δόξα· Ταῖς τῶν ἀποστόλων». «Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς».

Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς μετὰ τοῦ «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δις καί· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

Ἄπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Τὸ τρισάγιον.

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πράξ. ε' 12-20).

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰωάν. κ' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

Κοινωνικόν· «Ἐπαινεῖ, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σου, Σιών. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Ἰωάννου.

Σημειώσεις. 1. Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, λέγονται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κοντάκιον τῆς προλαβούσης ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς».

2. Αἱ καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ψάλλονται μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος).

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως τοῦ Συκεώτου.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου (παρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλοι Λάρνακος) καὶ Συμβούλου (Ἁγίου Γεωργίου).

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ» (Πέμπτη Β' ἐβδ. πρωῒ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, τὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀντιθεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ ἐν τῷ Ὅρθρω). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ἀψάμενος χειρὶ» (Δευτέρα Β' ἐβδ. πρωῒ). Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ α' τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑλισάβετ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἀΐ ἀναστάσιμον· «Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν). Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀΐ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ β΄ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου, Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτήτορος μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδῃ Κύπρου.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Δ'.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἁγίου Καλανδίωνος καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Δόξα· «Ἀπόστολε ἅγιε». Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος».

Δόξα, τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λιτὴ τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον· «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστὲ Σωτῆρ» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ

στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων¹⁵ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν Μυροφόρων· «Τὰ μύρα θερμῶς». Δόξα, καὶ νῦν, τῶν αὐτῶν· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός». Ἄφ' ς' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι. «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐξῆς¹⁶.

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα
καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον
ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

«Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα,
ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«ὦ θείας! ὦ φίλης!».

«Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

15. Ἐκ τοῦ κανόνος τῶν Μυροφόρων (καθὼς καὶ τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ), δεόν νὰ ψαλοῦν τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὠδῆς, ἦτοι τὸ τριαδικόν, τὸ θεοτοκίον καὶ τὰ δύο προηγούμενα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑορτῆς.

16. Ἡ ἀκριβὴς τάξις προβλέπει ὅπως εἰς τὴν θ' ὠδὴν (καθὼς καὶ εἰς τὴν θ' τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ), ψαλῆ ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἡ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ τῶν Μυροφόρων (ἡ τῆς Κυριακῆς) μετὰ τῶν στίχων ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου». (Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον»).

«Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Συμφώνως, Παρθένε».

«Καὶ νῦν· Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε,
δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Καταβασία: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
ὕπνώσας» καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

Αἶνοι, τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στί-
χων αὐτῶν¹⁷.

Δόξα, τὸ Β' ἐωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφό-
ροις», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Πληθυνόντων τῶν μαθη-
τῶν» (Πράξ. ζ' 1-7).

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας» (Μάρκ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγ-
γέλια Γ' ἐβδ. Ἰωάννου.

17. Ἡ τάξις τοῦ Πεντηκοσταρίου δὲν προβλέπει τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα οὔτε τὸ
«Ἀναστάσεως ἡμέρα», ἀλλὰ τῇ μὲν Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου
μόνον τὰ 8 ἀναστάσιμα στιχηρὰ, τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς Σαμαρειτίδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ
τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τὸ τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν·
«ὑπερευλογημένη».

---

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

28. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἑννέα μαρτύρων, Μέμνονος ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μέμνονος εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.